

# מיכתבים

(המשך מעמוד 3)

הזה (סיפור פמיניסטי), "יומן אישי", העולם הזה 15.3.89. שוב נוכחתי לדעת שסיסמת העולם הזה, ללא מורא, ללא משואפנים, באמת מתקיימת, אפילו כאשר המדובר בחיים הפרטיים של העורך הראשי. אפילו כשהמדובר בפניה של אשתו של העורך, רך, שבהם היא ערכה לאחורונה, כפי שסיפר לנו העורך ביומן אישי. מתיחתפנים, אין משואפנים. העורך מדווח על כך ושכולם יידעו. אריה רוזנקרנץ, תל-אביב

שאיפתו לראשות-הממשלה וזה באמת סודו, או כדברי העולם הזה, "סוד שמור ביותר". מאידך ייתכן וגור סבור שאם הוא יחזור מספיק פעמים על הבעת השאיפה הזאת, ישתכנעו מספיק אנשים באפשרות הזאת. וכבר היו דברים מעולם. כבר היו מיקרים כאלה בהיסטוריה האנושית, אם כי בעת כתיבת מיכתבי זה קשה לי להיזכר בדוגמה קונקרטית. דב קומר, רחובות

## הקניב והכלנית

עוד על ראשית-יבות (מיכתבים), העולם הזה 18.2.88 והלאה. מדוע לעסוק כל כך הרבה בנושא ראשית-יבות? הלא זה פנטז המתקשקש מעצמו. האם יעלה

## הגירסה היהודית

על כוחה של תפילה (יומן אישי), העולם הזה 22.2.89. העורך כותב ביומן אישי על התפילה כאמונה

# תימנע היתה כלתו של עשיו. והיא גם היתה אמו של עמלק. אז מה?!

טפלה (שכוחה כביכול) לשנות ולשפר תוצאות. בניגוד לדעת העורך אין היהדות רואה בתפי לה אמצעי לשנות אירועים, שהרי לא ייתכן ש בניאנוש ישנו את רצון האלוקים או, שחלילה, שאין האלוקים יודע את צורכי המתפלל. היהדות גורסת (לפי רבי בחיי בספרו, תורת האדם), שהתפילה רק מבליטה את תלות האדם באל ומטרתה שהמתפלל ישנה (בתפילה) את עצמו ואת דרכו וכך יהיה ראוי לקבלת הטוב מאת האלוקים. הרב שמואל בהן, תל-אביב

על הדעת שהרוסי המצוי יאמר קומיטט גוודרסי טונוגי בוופנוסטי (הוועדה לביטחון-המדינה), כאשר הרבה יותר קל להסתפק בראשית-יבות: קניב?

עובדה שגם כאשר ההסתדרות החליטה על פרויקט להקניית השכלה היא לא יצאה בשם המפורש — כיתות להשכלה נוספת, ידע ותואר — אלא הסתפקה בראשית-יבות: כלנית. יעקב בהן, תל-אביב

## השפיונים בכעולה

על זכות-הראשונים לבחירת סיעת-עיתונות.

העולם הזה תמיד רץ קדימה, ממציא פעולות וגיוונים חדשים לבקרים וכל התיקשות בעיקר תיו. כך לפחות נראים לי, קורא ותיק של העולם הזה, הדברים.

באחרונה גיליתי כי מדור הרכילות-המידע של מעריב ("ביסים") מפעיל סיעת-עיתונות ממין מיוחד, אך מוכר: שפיונים.

הם שלחו שפיון בעיקבות זוג רקדנים ישראלי באירופה, הם שלחו שפיון בעיקבות ספנתרנית ג'ז אורחת וכו' וכו'.

שפיון? שפיון? הלא זה מושג המוכר לי, ולקוראי העולם הזה, זה ימים רבים. הלא זה אותו סיעת-המביא אינפורמציה כמוסה לרחל המרחלית?

הייום שניידר, רמת-גן

## אין חדש תחת השמש

על נישואי אלמן לגינתו (שמח ב" חיפה", "רחל המרחלת", העולם הזה 15.3.89).

המיליונר הוולנדי, שהתאלמן מאשתו ובה ל-ביקור ארצה וראה זה פלא, פגש בגינתו (אחות אשתו המנוחה), התאהב בה ונשא אותה לאשה, איננו בריוק חדש ארצי-ישראלי.

אין חדש תחת השמש (של ארץ-ישראל, לפי חות). מי לא זוכר שכריוק כך עשה, בראשית ה' מאה, אליעור בתי-ההורה הגדול. משנפטרה אשתו, פגש באחותה, התאהב בה ונשא אותה לאשה.

יפה גליק, ובעתים

## תימנע. אם עמלק

על טיב מיכתבי הקוראים למערכת העולם הזה.

מה יש להם לעמיתיי, קוראי העולם הזה, שמביא אותם להציג במיכתביהם למערכת את כל היידע האנציקלופרי שלהם. למי, למשל, איכפת, כמה ג'ורג'טאונים (לילוח ישראל) העולם הזה 1.3.89 והלאה) יש בעולם והיכן הן מצויות.

אני, למשל, יודע (כפי שכל אדם המעיין מדי פעם בספר בראשית, יודע) כי תימנע היתה לא רק כלתו של עשיו, אלא גם אמו של עמלק. אז מה? נועם אילון, חיפה

## לרא משואפנים

על חוסר-הפניות של עורך העולם הזה



קניא יני.

אל וחיל-צה"ל. הודות לכך זכה זה לעלות מתחום הנשייה, לעשות כותרות, להתפרסם מהרש ולהתקבל למועדון של מהרסידי ומחריביידי. העם היושב בציון — ואתה אלדר אינך נמנה משום-מה עליו — מתגונן מול שיטת-החימה חדשה שנכפתה עליו. לחימה הנעזרת ביי-ג'פוש בתיקשות בארץ וכו' וכו'. איננו צריכים להתנצל לפני שום איש ולפני שום מדינה על שאנו מגדינים על עצמנו — גם לא לפניך.

בכברכה, יוסף אחימאיר, מנהל ליסכת ראש-הממשלה.

לה. (אגב, מרברים בדרך כלל על "תחום הנשייה" ולא על "תחום הנשייה". אבל מילא.)

## על רגל אחת

מיכתבו של יצחק רבין לא היה שונה בהרבה. הוא נשא את התאריך 16.2.89, ואמר: "אני מאשר קבלת מיכתבך מיום 22.1.89. לא אתייחס לשירו של מרן אלמגור, כי את אשר היה לי להגיד אמרתי במליאת-הכנסת.

לגופו של עניין, הוטל על צה"ל להתמודד עם ההתקוממות בשטחים כשכולו באים, בין היתר, ילדים ונשים המשליכים לעבר חיילינו בקבוקי תבערה ואבנים, ומסכנים את חייהם.

כידוע לך הושטנו יד לפלשת'נאים והצענו להם לשבת יחד ליד שולחן-הדיונים. הם לא הסכימו לכך, לפחות עד עכשיו, ובמקום זה אשף ואירגוני-הטרור המרדו את האוכלוסיה נגד צה"ל.

כשרביטחון הגני מופקד על שמירת החוק היה סדר בשטחים. ככוח לא יאלצנו לפנות שטחים. לצערי, כלי-התיקשות הציגו תמונה מעוררת על הרגעים ופצועים מכין תושבי השטחים, והתעלמו מפגיעות בחיילינו ומואות חיילים נפצי (עו) והמעובדה שכל פעולה צה"לית כאה כתגובה על התגרות וסיכון חיילינו.

זו התורה על רגל אחת, וזה המצב העוברתי. בכברכה, יצחק רבין, שר-הביטחון.

המשותף לשני המיכתבים הוא שפתם הנמלצת (גולה רווייה, "תחום הנשייה" — שתי פנינים ממיכתב-ההשטנה של יוסף אחימאיר; "זו התורה כולה..."). מיכתבו של יצחק רבין וגם ריגשייה אשמה המבצבצים בתשוכות הארוכות של שני אנשים עסוקים.

יוסף אחימאיר, איש הימין בתנועת-החרות ו"יצחק רבין, איש תנועת-העבודה, יש להם אויב אחד, בעל שני ראשים: הפלשטינים בשטחים הכבושים ובגולה הרווייה, וישראלים שאינם חיים בישראל. את הישראלים, שעריין חיים בישראל והמשתייכים להמחסינו ומחריבינו" או אל "יפי הנפש" רחמנא ליצלן, אפשר להבדיל מן הארץ בעזרת פצצות ורימונים.

אני גאה להיות במועדון שאלי הם משייכים אותי, אמר השבוע אלדר כנארי. "עד עתה לא הייתי פעיל במאבק למען ישראל אחת. עכשיו אעשה יותר כדי שלא יורו בילדים, בשמי."

עד כאן דבריו של אלכס מסיס, מבחינת העולם הזה, מעניין לציין את כוחו של פירסום, שיש בו כדי לעורר תגובות בלב אנשים בייבושת רחוקות.

אתה, והשקל" כמי שתיווכח בעמוד 16, עבר המדור שוב מידי יגאל לביב לקודמו, מאיר תדמור.

המילה הכתובה חובקת עולם. לעולם אין לדעת לידי מי תגיע, ומה תהיה התוצאה. הנה, למשל, סיפור על שירו של דן אלמגור, אנתנו יורים גם בילדים" שהתפרסם מעל עמודי העולם הזה (14.12.88).

## מספר אלכס מסיס, אישי-הסרטים הישראלי המתגורר בניו-יורק:

אלדר כנארי נולד בתל-אביב, סיים בית-ספר תיכון, התגייס לצבא, השתחרר מחיל-הים, גמר את חוק-לימודיו בטכניון כמהנדס, עבד בחברת אייביאם, עד שהתיישב לפני 14 שנים בודסטוק, ליד ניו-יורק והחל עוסק בהקלטות-קול.

ראש-הממשלה, שר-הביטחון ושרים אחרים לא ידעו כלל על קיומו של אלדר כנארי. הם לא הזמינו אותו לקבלות-הפנים שנערכו לכבודם בניו-יורק (לקבלות פנים כאלה מחמנים "יורדים" או "נמושות" הממשיכים למיפלגות-השילטון, פעם מערד, פעם ליכוד, פעם אחדות לאומית), והוא לא הטרוד אותם בקיומו העצמאי.

כסוף ינואר קרא אלדר כנארי את שירו של דן אלמגור. מהנדסת ישראלית, חברתו שולה קניג,



מנהל-ליסכה אחימאיר, תחום הנשייה

הפיצה מאות עותקים של עמוד העולם הזה, שבו התפרסם השיר. הוא הטרוד את מנוחתו של אלדר, והוא כתב עליכך שני מיכתבים והים ליצחק שמיר וליצחק רבין: "הדברים מעיקים על ליבי זה זמן רב, כתב האזרה הישראלי, הגר במדינת ניו-יורק, שירו של אלמגור נגע לליבי. אבקשך להתפנות ולהשיב לי על עמדתך בקשר לדברים שכתב המשרור..."

## "מהרסייד ומחריבייך"

נראה ששירי של אלמגור הציק לשני הארשים, יותר מכפי שהסכימו להודות בדברים. המיכתב הראשון שהגיע לודסטוק, עיירת אמנים קטנה, התיקשה כמה קילומטר מניו-יורק, שהתפרסמה לפני 20 שנים ב"קונצרט וודסטוק" הנודע, היה מיכתבו של ראש-הממשלה. הוא הפי קיד את תשובתו בידי הנאמנות של מנהל-ליסכתו, יוסף אחימאיר, מחבר הספר הסיקריקים. במיקרה זהו גם שמה של קבוצת-הטרור שהציתה את מכונתו של דן אלמגור, ימים אחרים אחרי שנשלח למיכתב.

כתב אחימאיר לאלדר כנארי, ביום ה'2 בפברואר 1989:

"ראש הממשלה, מר יצחק שמיר, ביקשני להירדו לך על מיכתבך מיום 22.1.89, ולהניע צערו על תוכנו.

יושב אתה בגולה הרווייה של ארה"ב, ומשם אתה שולח קטע משבועון ישראלי — שכל כולו עיוות וסילוף של מה שבאמת קורה ומתרחש בארץ-ישראל. דן אלמגור הצטרף אל שונאיישר-אל, ותרם את עטו לשרות מכת-מי-שמה של ישר-